

Jag har läst

Den stora konspirationen - Möten med extremister, och den lilla elit som styr världen

av Jon Ronson (2020)

I hopp om att hitta en bok som säger att de stora konspirationerna bara är myter och lögner hittade jag Jon Ronsons bok. Men jag bedrog mig. Den bekräftade visserligen inte de extrema konspirationsteorierna, men det förnekade dem inte heller.

Jon Ronson verkar vara en mycket uppskattad och spännande författare. Han har skrivit ytterligare ett par böcker som väckt uppmärksamhet, *Men Who Stared at Goats*, som översatts till svenska, *Män som stirrar på getter*, vilken också har filmatiserats med bland annat George Clooney i huvudrollen och *The Psychopath Test*, där han konfronteras med psykopater, både de i behandling och de som själva behandlar. Jag har beställt både boken och DVD:n med den om getter. ☺

I konspirationsboken möter han extremister inom olika grupperingar, den islamistiske Omar Bakri som vill skapa en islamistisk revolution i Storbritannien, representanter för Ku Klux Klan samt extremister som är övertygade om att Bilderberggruppen styr världen. Författaren följer Omar Bakri under ett års tid och släpps in i alla möjliga och omöjliga sammanhang. Han ger en bild av en man som är lynnig och märklig på många sätt. Det är svårt att avgöra om det är en intelligent man eller om han bara är karismatisk och därmed får sina anhängare med sig.

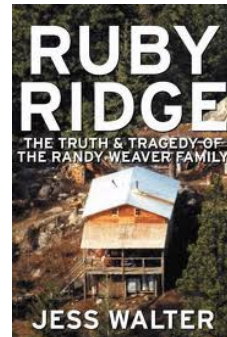
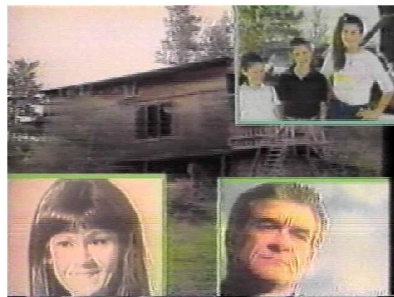

Ron Jonson började känna sig som betjänt och chaufför åt Bakri eftersom denne tog kontakt när han ville ha skjuts nånstans eller hjälp med något. Eftersom Jonson ställde upp på det fick han också en fantastisk inblick i rörelsen och fick lyssna på och tala med extrema islamister, som vill "skaka om världen". Det mest spännande med Jonsons sätt att berätta är att han gick med på det mesta utan att veta vad som skulle hända. Jag förstår att det är därför han fick komma så nära. Det går inte att göra berättelsen rättvisa, så jag överlåter detta till den intresserade läsaren.

Kampen mot den nya världsordningen

Nästa grupp "vänner" som Jonson hittade var en grupp som med vapen och våld kämpade mot den nya världsordningen. Det mest intressanta i den berättelsen var Rachel Weavers barndomsupplevelser. Hon bodde med sin familj i en avlägsen stuga "på en bergstopp i Idaho". Där ville föräldrarna att de skulle bli helt självförsörjande och totalt oberoende av dem som hade makten i världen. Dessutom ville de "komma bort från alla hemska saker de såg på tv." De ville isolera sig från "tyranniet hos det kommande världsstyret". De jagade och fiskade. De tre barnen fick mycket tidigt lära sig hantera vapen och jaga. Utanför stugan hade de en skylt med "Stoppa den nya världsordningen".

Media skrev om den galna familjen på berget. Det bär alltför långt att berätta detaljerna, men polisen hittade en anledning att söka upp familjen. Familjen som kände sig hotade hade vapen. Äldsta sonen blev skjuten av polisen och pappan sköt tillbaka. Då kallade polisen på förstärkning och stugan omringades av mängder med myndighetspersoner, polis, sheriffer, krypskyttar, delstadspoliser, Skatteverket, gränsbevakningen med mera. De hade stridsvagnar och bepansrade transportfordon, berättar författaren. De sköt mot stugan och mamman blev skjuten och låg döende inför sina barn och sin man. De var kvar i stugan i sex dagar innan de gav upp. "Jag kommer ihåg att jag gav Eliseheba (minsta syskonet) en hel ask med sötsaker för att hon inte skulle gråta – stackarn" berättar äldsta dottern Rachel för Ron Jonson. "Jag kommer ihåg att vi var tvungna att krypa i mammas blod när vi skulle ut till köket för att hämta mat." Det lät helt horribelt i mina öron, men tydligen är detta en händelse som fortfarande diskuteras i USA. Jag hittade en dålig bild av stugan och familjen på webben. Det har tydligen också skrivits en bok om händelsen. Mannen i familjen, Randy Weaver, blev häktad.

Några dagar in på rättegången skedde branden av David Koresh-sekten i Waco. Det här var år 1993. Vissa menade att attacken mot Weavers stuga var en förövning till hanteringen av sekten. Idag är stugan en vallfartsort för extremister av alla slag, extremister som kämpar aktivt mot den nya världsordningen. En av dem som besökte stugan var Timothy McVeigh några månader innan han sprängde en byggnad i Oklahoma City där 168 personer dog.

Ett intressant faktum är att Ron Jonson är halvjud. Trots det vågade han sig in i dessa antisemitiska grupper. Han berättade inte direkt, men undanhöll inte sanningen när frågan kom upp. Jonsons sätt att ställa raka frågor om de känsligaste områden ger mycket intressant information och är också underhållande. Han är en mycket duktig författare.

Bilderberggruppens möten

Nästa utmaning Ron Jonson tog på sig var att försöka ta sig in till kärnan av "den elit som styr världen", Bilderberggruppen. Även här fick han kontakter, dels med extrema personer som bekämpade gruppen, dels med människor med lite mer insyn. Han lyckades bland annat komma in på hotellområdet där de hade ett av sina möten och fick bevittna ritualer som en utomstående måste anse vara helt galna och obegripliga, men som hade traditionens tyngd och

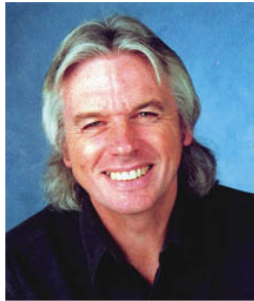
var självklara för den initierade. Dessa världens höjdare brände exempelvis en jättelik uggle och kissade ute i naturen trots att det fanns toaletter på hotellet. Jag tror inte författaren gav någon vettig analys. Om han gjorde det har jag glömt.

Författaren förnekar inte Bilderbergsgruppens existens, den finns och den träffas. Dock blir det oklart vilken maktfaktor Ron Jonson anser att den är i verkligheten. En kvinna han talade med sa:

”De där! Det är bara en grupp med goda medborgare som gillar att diskutera saker som globaliseringen och framväxande marknader utan att antisemiter kan bryta sig in och skapa oreda.”

David Icke

Ron Jonson träffar också den världskände författaren och föredragshållaren David Icke och diskuterar hans världsbild med honom. Icke betraktas som ett politiskt hot genom sina extrema åsikter. Han hävdar bland annat att den globala eliten rent genetiskt härstammar från en utomjordisk ras reptiler som kom till jorden i form av människor. ”*De kan ändra skepnad, ägnar sig åt rituella barnoffer och dricker blod...*”. Frågan om Icke faktiskt menar ödlor eller om det är en metafor för judar är en ständig diskussion. Bland annat blev han förhörd i fyra timmar av immigrationstjänstemännen för att de försökte utröna om han menade ödlor när han sa ödlor. Om det hade visat sig att han menat något annat, exempelvis judar, hade han inte släppts in i Kanada. Till slut enades man om att han faktiskt menar ödlor och han släpptes in.

Ingen av alla de personer som Icke anklagat för att vara ödla har vidtagit några juridiska åtgärder. Dit hör George Bush, George W Bush, familjen Rothschild, Bob Hope, den engelska drottningen och drottningmodern, prins Philip, Al Gore och många, många flera.

Ron Jonson deltar i ett möte där man vill förbjuda David Icke att framträda, till och med att besöka landet. De ger ett lika extremistiskt intryck som någonsin anhängarna. Det är nog styrkan i Jonsons bok, att han synliggör extremismens olika ansikten.

Ku Klux Klan

Så var det dags för besöken hos Ku Klux Klan. Han fick kontakt med en ledare som ville förbjuda n-ordet, d.v.s. ”nigger”, för att få en chans att bli rumsrena och försöka påverka och attrahera nya medlemmar. Thom Rob ville ha en egen TV-show. Det var hans huvudplan, men först måste han få sina medlemmar att sluta säga ”nigger” offentligt.

Ku Klux Klan i sina kåpor

Thom Rob

Nu fick Jonson till och med vara med när klanen brände, förlåt tände, ett kors. ”Vi har samlats här för det som kallas en korståndningsceremoni. Jag vet att folk ibland kallar det att bränna ett kors, men vi upplever att vi tänder ett kors,” sa Thom som en inledning till tändningen. Jonsons detaljerade berättelser omkring denna upplevelse blev till och med roande och något förlöjligande. Hur medlemmar försökte resa det jättestora korset, hur de frågade Thom om de skulle dränka korset med fotogen innan eller efter korset rests och om svårigheterna att få fjutt på korset. ”Ni kan inte resa det innan ni dränker in det”, snäste Thom. ”Hur ska ni kunna dränka in det efter ni har rest det?” ”Vi trodde att du skulle ha en stege”, kom de sedan fåraktigt från gruppen.

Även här hittar Ron Jonson flera olika klaner som konkurrerar sinsemellan och som är mer eller mindre extremistiska.

Julklapp

Ron Jonson förmedlar så många historier om sina upplevelser att det känns orättvist mot boken och författaren att göra som jag gjort ovan, välja ut några få händelser, men mitt syfte är att inspirera till läsning. Kanske en spännande julklappsbok till den som är intresserad av dessa ämnen.

Jonson avslutar boken på ett ovanligt sätt: ”Jag blev trött och stängde av min dator.”

*Pia Hellertz
17 november 2011*

